

Izabella CYWINSKA

ur.22.III.1935 Kamień Pułaski

1966 - PWST Warszawa Wydział Reżyserii

dyrektor, kierownik artystyczny Teatru Nowego w Poznaniu

zamieszkała: Poznań ul. Stalingradzka 29

Etnografka z pierwszego wykształcenia, już w czasie studiów na Wydziale Reżyserskim PWST w Warszawie zostaje zaangażowana przez Erwina Axera do T. Współczesnego na stanowisko asystenta reżysera /1.X.1963-31.VIII.1965/. Po otrzymaniu dyplomu przez trzy sezony /1965/66-1967/68/ pracuje na stanowisku reżysera w Teatrze im. A. Węgierki w Białymstoku, przez następne trzy sezony w T. Dramatycznych w Poznaniu. W sezonie 1970/71 obejmuje dyrekcję i kierownictwo artystyczne w T. im. Bogusławskiego w Kaliszu, też na trzy sezony i od 1973/74 do chwili obecnej kieruje T. Nowym w Poznaniu.

Z chwilą objęcia kierownictwa potrafiła skupić wokół siebie młodych, dobrze zapowiadających się reżyserów. To w jej teatrze najlepsze swoje realizacje mieli: Maciej Prus, Janusz Nyczak, Janusz Wiśniewski, ale nie tylko reżyserzy, bo ostatnio literat Andrzej Maleszka - jeden z ~~najwybitniejszych~~ obecnie dramaturgów dla dzieci i młodzieży zaczynał swoją karierę w Teatrze Nowym: "^{jego}Wielkoludy"^{zostały} /1986/ wyróżnione na XXVI Festiwalu Polskich Sztuk Współczesnych we Wrocławiu /1987/, na Festiwalu Sztuk dla Dzieci i Młodzieży w Wałbrzychu /1987/ jak również ^{otrzymały} Nagrodę Wielkopolskiego Funduszu Literatury w dziedzinie dramatu /1988/. Następną prapremierą bardzo przychylnie przyjętą przez krytykę była "Burza w teatrze Gogo" /1988/.

Kompozytor Jerzy Satanowski zadebiutował jako reżyser, dzięki Izabelli Cywińskiej, dwiema sztukami: "Miłość czyli Życie i Śmierć i zmartwychwstanie zaśpiewane, wypłakane i w niebo wzięte" wg. Edwarda Stachury i własnym scenariuszem "Decadance". Potrafiła też skupić wokół siebie ciekawy zespół aktorski, który pracuje z nią od chwili objęcia dyrekcji w Kaliszu. Sama wyreżyserowała około 60 sztuk i 10 w Teatrze TV.

w teatrach dramatycznych

"...Jej przedstawienia, fachowo zbudowane, przesycone są zawsze jakąś ideą. Czuje się przez nie ogromną potrzebę nawiązania dialogu z publicznością. Czasem ta chęć jest zbyt niecierpliwa, impulsywna, płaci się za to pewnym niedosytem intelektualnym, ale kontakt prawie zawsze jest nawiązany. Teatr spełnia swoje społeczne zadanie. Myślę, że najlepsze przedstawienia ma jeszcze Izabella Cywińska przed sobą, choć ma w swym dorobku naprawdę bardzo dobre!/"Trybuna Ludu" 6/7 01.1989/

"W Polsce Ludowej przewinęło się przez sceny kilka kobiet, zajmujących się reżyserią i przewodzących zarazem zespołom teatralnym. Tylko dwie - nie licząc niepowtarzalnego stanowiska w polskim teatrze Ireny Dyrskiej - pionierską pracę z dala od Warszawy rozpoczęły, skupiając wokół siebie podobnie myślących rówieśników: Krystyna Skuszanka w Opolu/1949/ i w Nowej Hucie/1955/ oraz Izabella Cywińska w Kaliszu /1970/ i w Poznaniu /1973/."/"Teatr" 10.07.1977/

Cywińska podczas obu swoich dyrekcji potrafiła przyciągnąć do współpracy wybitnych reżyserów i scenografów, "wychować" znakomitych aktorów. Jej teatry miały określony profil, podobnie jak określony charakter mają reżyserowane przez nią przedstawienia; "wyraźny moralizatorski charakter, zamiar przekształcenia widowni, pasja moralna, pasja społeczna"./"Teatr" 10.07.77/

~~Izabella Cywińska reżyserowała ok. 10 przedstawień.~~
Jest członkiem Narodowej Rady Kultury.